

KVINDESTEMMERETS-BLADET

Oversigt over Stemmeretsarbejdet i de Lande, der med Danmark er indtraadt i Alliancen.

Udgivet af Kvindevalgretsklubben.

Led af: »The International Woman Suffrage Alliance«

Prisen fra Oktober 1912 til Oktober 1913 er 2 Kr.

Der udkommer et Blad en Gang om Maanedn.

Det kan bestilles paa alle Postkontorer.

Fra Island.

Vi sætter paa vor Forside Portræterne af Fru Briet Asmundsson og hendes Datter Laufey, begge i Højtidsdragt, som man bruger den paa Island.

Fru Asmundsson er Formand for det Forbund af Foreninger, der paa Island er dannet og staar i Alliancen.

Althiaget havde sin Samling i den første Uge af Juli. Nogle Uger forinden havde Medlemmer af begge Partier besluttet at forsøge at faa Partierne til at stemme overens angaaende det Dansk-Islandske Spørgsmaal. Det var deres Plan atter at tage det Dansk-Islandske Udvalgs Forslag op af 1908 og paa dette bygge en ny Unionskontrakt. Hvis denne Plan var gaaet i Opfyldelse skulde man forme en ny Grundlov. Derfor besluttede Unionist Partiet at udskyde den endelige Vedtagelse af Lovforslaget, der blev forelagt ifjor. Den nye Minister, Hannes Hafstein, er meget ivrig for dette Forslag.

Men denne Udsættelse er ikke til Gavn for Kvindesagen, da det vil forsinke den endelige Frigørelse i mindst to à tre Aar. Dog behøver vi ikke at frygte, at Kvinders politiske Stemmeret skulde blive udeladt i det nye Constitutionsforslag. »Kvenrättindafélag« faar sikkert sine Ønsker opfyldte inden længe, og vi kan haabe, at Island maa møde ved næste Congress med en Delegeret fra et Land med politisk Frihed.

Fru Briet Asmundssons Datter: Laufey Valdemarsdatter Asmundsson, er den eneste Kvinde, der har taget Studentereksamen paa Island efter at have gennemgaaet den i Reykjavik værende Fælleskole, som nu er for begge Køn, men som ved hendes Indtræden i Skolen kun var for Drengene. Hun har senere opholdt sig i Danmark, hvor man søgte at bane Vej for, at de Stipendier, som her var

Fru Briet Asmundsson og Datter.

for islandske mandlige Studerende ogsaa maatte kunne overføres paa de kvindelige, af hvilke Tallet her, som fremgaar af foranførte har været helt forsvindende. Hun har deltaget i flere Kongresser, hvori hun ofte maatte føre Talen for Island i sin Moders Sted, som med saa megen Dygtighed paa Island har dannet Grundlinierne til Islands nationale Forbund, som staar i Alliancen og for hvilket hun er det forenende Baand.

J. M.

Grundlovsændringen i Rigsdagen

Som bekendt daterer vor Grundlov sig fra 5te Juni 1849. Men efter vor Krig i 1864, havde der nok svirret Rygter rundt, at det var vor Ulykke, at de Nationalliberale havde villet skære Sønderjylland over, og faa Slesvig helt og holdent ned til Eideren. Saavidt jeg husker var det Finansminister David, der i Modsetting til de Nationalliberale var Talsmand for at bevare Helstaten. Man havde maaske dengang Tanken om, at det var en altfor fri Forfatning, der var Skyld i vor Ulykke, og man kan jo ikke fortænke Ikke-Frihedsmændene, om de fik Lyst til at beklippe vor Frihed. Det var det, der skete den 28. Juli 1866. Vi, der er gamle, husker Navnene fra dengang. Ministeriets Hoved var Frijs, og vi finder Rosenørn, Neergaard, Grove, Lemning, Fønnesbech og Estrup som Ministre. Og naar vi tænker paa det sidste Navn, der tog os ind i en Reaktion, som baade Mænd og Kvinder førte Kamp imod, saa kan vi ikke undres over, at Kvinderne dengang lærte deres Frihedstrang af Mændene og siden anvendte den til eget Brug. Men den 23. Oktober læste vor Conseilpræsident de Lovændringer op for Rigsdagen, som Ministeriet nu har ønsket at gennemføre, for atter at naa ned til vor egentlige Grundlov af 5. Juni 1849.

Den for os Kvinder vigtigste Lovændring er § 30 der lyder: »Valgret til Folkethinget har enhver uberygtet Mand og Kvinde, som har Indfødsret, har fyldt sit 25. Aar og har fast Ophold i Valgkredsen. Med mindre Vedkommende:

a) nyder eller har nydt Understøttelse fra Fattigvæsenet, som ikke er enten eftergivet eller tilbagebetalt.